

מ"ת 51111/06/19 - מדינת ישראל נגד פארס חסארמה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 51111-06-19 ישראל נ' חסארמה(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשת נגד משיב
כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל
פארס חסארמה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עומר סנעאללה

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס למשיב עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, חבלה במזיד ברכב, ועוד.
2. על פי כתב האישום- ביום 10/6/19 בשעה 18:18 לערך יצא המשיב מביתו בבענה כשהוא נוהג ברכב הרשום ע"ש אחיו פיראס. בשעה 19:48 עמדו שוטרים בכרמיאל וסימנו למשיב לעצור את הרכב. המשיב האיץ הרכב (דבר שאילץ אחד השוטרים להתחמק) והחל מרדף.
3. השוטרים כרזו ואותתו למשיב לעצור אך זה נמלט בנהיגה פרועה, שכללה פגיעה ברכבים אחרים (מיניבוס וניידת משטרה), חציית פס הפרדה רציף, נהיגה בנתיב נגדי נגד כיוון התנועה, עקיפה מסוכנת, חצית פסי רכבת ממש רגע לפני הגעת רכבת (דבר שגרם לבלימת הרכבת), סיכון עוברי מעבר חצייה והולכי רגל אחרים, ועוד.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה כנגד המשיב בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים; ב"כ המשיב טען להעדר קיום תשתית ראייתית ולחילופין לקיומה של תשתית, בעצמה שאינה גבוהה.
5. לאחר קבלת מלוא חומרי החקירה טען ב"כ המשיב בנושא
6. ב"כ המבקשת הדגיש הטיעון בנוגע ללוחות הזמנים; בחנתי טענות הצדדים.
7. למעשה עובדות הבסיס אינן שנויות במחלוקת. המשיב נהג באותו יום ברכב האאוטי הרשום ע"ש אחיו; המשיב טוען כי רכבו נגנב מאזור מקום העבודה (מאפיית ושווארמת האני) ועל כן גנב הרכב הוא שביצע העבירות

8. גם פיראס אחיו של פארס מאשר כי פארס נסע לעבודה ביום האירוע באאודי (הודעה 10/6 שו' 20); פיראס מספר כי פארס (המשיב) סיפר לו ביום האירוע בשעה 20:01 כי רכב האאודי נגנב (הודעה 12/6 שיחה משעה 20:01 בין האחים). עם זאת פיראס מתקשה להכחיש כי במצלמות בהן נקלט הרכב נראה המשיב; משנשאל פיראס מי מהצולם, מכחיש פיראס כי מדובר בו; משנשאל אם מדובר באחיו משיב "לא יודע" (שו' 42, הודעה מיום 18/6); פיראס מאשר (לאחר שהוטח בו) כי שוחח עם פארס, ולטענתו שאל אותו איפה הרכב (שו' 95), אלא שמדובר בשיחות **לאחר** שפיראס טען כי פארס הודיע לו כי הרכב נגנב.

9. המשיב עצמו בהודעתו מיום 11/6 הכחיש כי הגיע לכרמיאל (שו' 28), טען כי עבד בשווארמה משעה 18:30 לערך עם חיר סואעד, האני וגב' בשם רנא מנחף (שו' 25), וטען כי אחמד מדיר אל אסד התקשר אליו ואמר לו כי רכבו נגנב. בחקירתו השניה (12/6/19) מפרט המשיב כי מאז הגיע למקום העבודה לא יצא, ולא הגיע לכרמיאל; ביום 17/6 אישר המשיב כי יצא מביתו בשעה 18:00 לערך (שו' 55) ברכב האאודי; **המשיב זיהה את רכב האאודי בכרמיאל בשעה 18:39 (שו' 90-117), כ- 25 דקות בלבד לאחר שיצא מביתו (שו' 119).**

10. בהודעה מיום 18/6- המשיב מאשר כי האדם שנוהג ברכב הנו בעל זקן ולבוש חולצה שחורה (כפי שהוא נראה במצלמה עת עזב את ביתו ב- 18:18); משמוטחות במשיב כלל הראיות, בחקירתו מיום 20/6, שומר המשיב על זכות השתיקה.

11. אביו של המשיב דיב, מפרץ את טענות האחים לגבי "הודעה על גניבה"; אליבא האב (הודעה מיום 11/6/19) התקשר לביתם שוטר בשם רועי, וסיפר כי פארס משתולל בכביש; רק לאחר מכן התקשר אח בשם יוסף לפארס, ואז נולדה טענת הגניבה; משנשאל האב לגבי המצאות בנו או למצער הרכב בכרמיאל השיב האב- "לא ברור לי" (הודעה 15/6 שו' 42).

12. האח יוסף (הודעה 15/6) מאשר כי נושא המרדף הובא לידיעתם ע"י שוטר בשם רועי ואז התקשר יוסף לאחיו (מכאן למד אתה כי יוסף סבר מיד כי פארס נוהג); משצפה יוסף בתמונת האאודי בכרמיאל השיב "לא בטוח אם זה פארס" (קרי אישר דמיון פיזיונומי).גישה דומה נקט מוחמד חסארמה (הודעה מיום 19/6) אשר לאחר שהוצג לו סרטון לזיהוי המשיב- השיב "אל תכניסו אותי בבלגן עם המשפחה".

13. הודעת חיר סואעד (עובד עם המשיב במאפיה) מיום 12/6 מסבכת את המשיב; חיר אישר כי המשיב באותו יום נראה לחוץ וידע כי המשטרה מחפשת אותו (!! שו' 23-24); ביום 17/6 בהודעתו השניה הוצגה תמונת האאודי בכרמיאל לחיר סואעד; **חיר זיהה מיידית את המשיב כנהג הרכב.** - שו' 18. חיר חוזר שנית על כך שפארס נראה לחוץ, וידע כי המשטרה מחפשת אותו. (ראה גם הודעה מיום 20/6, שו' 10,23, וזיהוי נוסף בשו' 29).

14. הודעת יארא שחאדה - מספרת כי המשיב ביקש את ידה; המשיב הכחיש כל היכרות עמה בהודעותיו

15. העובדת רנא חמדאן בהודעה מיום 14/6 טענה כי לא ראתה את המשיב בשווארמה כלל, ובוודאות לא בין השעות

18:30 ועד 20:30. (עמ' 2 שו' 12). גם העובד נאסר אסדי מאשר כי לא ראה את המשיב ביום 10/6 כשהגיע לעבודה (הודעה 16/6 שו' 18), אך ראה אותו בסביבות 20:30 (שו' 26), 30

16. לסיכום ההודעות-

ההודעות ממקמות את המשיב באאודי בצאתו מהבית

חלק מהעדים מזהה את המשיב בכרמיאל

קיימת התאמה בין מראה המשיב ובין נהג האאודי בכרמיאל

חלק מהעדים אישר כי המשיב לא נכח בעבודתו בשעות המרדף, בניגוד לגרסתו

ביצוע העבירות בשעת המרדף אומת ע"י הודעות השוטרים

גרסת המשיב הופרכה לגבי מיקומו, המשיב זיהה עצמו ברכב, וזיהה את הרכב בכרמיאל כעשרים דקות לאחר שיצא מהבית (!); הסבירות כי רכב ייגנב זמן כה קצר (כרבע שעה) מיד לאחר הגעת המשיב למקום עבודתו, אינה גבוהה.

17. דוחות הפעולה ל, ל"א תואמים הודעות השוטרים

18. מדידות הזמנים (נספח ע"ה) לימדו כי גרסת המשיב אינה סבירה והגרסה המסתברת היא זו העולה מכתב האישום ראה גם מדידות זמנים קנז קנו מהשווארמה לכרמיאל.

19. נספח צו- רס"מ רחוב סעד מעלה דימיון פיזיונומי (כמו ההודעות לעיל) בין נהג הרכב בכרמיאל ובין המשיב. נספח "קל"- **העד חיר סואעד מאשר כי הנהג בכרמיאל הנוהג באאודי הנו המשיב**

20. צילום קכז- גם מתבונן מהחוץ יכול לגלות דמיון ממשי בין המשיב ובין הנהג.

20. הרכב אותר זמן קצר לאחר המעצר- כשהוא שרוף באזור דיר אל אסד (נספח ס"ח, פא)- אין כל הגיון כי גנב רכב יגנוב הרכב, ימלט עמו דווקא לכיוון בית המשיב, וישרוף אותו זמן קצר לאחר הגניבה, בסמוך לשוב בו גר המשיב.

21. קיים ריבוי שיחות בשעה 20:01 לערך, שיא המרדף, בין המשיב ובין בני משפחתו, סמוך לאחר ששוטר מתקשר למשפחת המשיב להודיע להם על המרדף.

22. מעבר להודעות- הצילומים מעלים דמיון ממשי למשיב; לוחות הזמנים ממקמים את הרכב בכרמיאל זמן קצר אחרי יציאת המשיב מן הבית, כשברכב נוהג מי הדומה למשיב; מקום בריחת נוהג הרכב ושריפתו מלמדים יותר על ניסיון להעלים ראיות מאשר על ניסיון גניבה.

23. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירכות וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).

24. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי.

25. ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת לכאורית (בש"פ 2571/11).

26. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

27. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13.

28. מארג הראיות המפורטות לעיל, לרבות הודעות הממקמות המשיב ברכב בכרמיאל, זיהוי המשיב עצמו את הרכב בכרמיאל זמן קצר לאחר צאתו מהבית, זיהוי המשיב כנהג הרכב בכרמיאל (חיר סואעד), בצירוף שתיקתו של המשיב משעומת עם הצטברות הראיות כנגדו, מביאים למסקנה לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, בהעדר הצדדים.